

**Posudek na diplomovou práci Hany Borovičkové:
Finding of Direct Line in Possibility Dwelling
Recurrent Social Themes in Emily Dickinson's Poetry**

Posudek vedoucího práce

Vedoucí práce: Mgr. Jakub Ženíšek

Oponent práce: Doc. Josef Grmela

Autorka si za téma své diplomové práce zvolila tvorbu a korespondenci významné americké básnířky druhé poloviny 19. století, Emily Dickinsonové. K hlavním cílům práce patří snaha Borovičkové o „rozluštění“ alespoň části kryptického společenského odkazu této autorky, která prožila celý život v relativním ústraní novoanglického Amherstu a výslovně si nepřála, aby její poezie byla zveřejněna.

Pravděpodobně největším kladem práce je skutečnost, že ji lze použít jako praktický „návod k použití“, tedy svého druhu interpretační klíč ke čtení poezie Dickinsonové. V zájmu maximální preciznosti zde autorka z velké části přejímá interpretivní klasifikaci Scheurera a Portera, kterou ovšem v práci samotné detailně rozvíjí jen zčásti. Každé tematické celek v básnickém díle Dickinsonové zkoumá na biografickém půdorysu, přičemž tato velmi tradiční metoda se zde často jeví jako velmi přínosná (namátkou úvod ke kapitole „Religion and Faith“).

Autorka velmi vhodně volí podpůrné citace z primární i sekundární literatury, které vesměs působí ústrojně a nenarušují plynulost argumentace. Dickinsonová je zde skvěle vykreslena coby bytostná básnířka, která staví poezii jako protipól vyprázdněného jazyka a výraziva všednodennosti („the lamentable condition of being shut up in prose“, abychom parafrázovali jednu její báseň).

Věcné výhrady / obsah:

- Autorka v práci neuvádí klíčová slova. Nutno však dodat, že práce se zabývá často se opakujícími tématy v poezii Dickinsonové, a většina klíčových slov je tak vlastně rozpuštěna v obsahu práce. Proto tato položka až tak palčivě nechybí.
- Samotný název práce je bez určitého členu matoucí (logičtější a správnější by bylo buď „The Finding of a Direct Line in Possibility Dwelling“ nebo „Finding a Direct Line in Possibility Dwelling“)
- Autorka až příliš spoléhá na to, že čtenář bude mít o tomto tématu dobrý přehled ještě předtím, než se do čtení této práce pustí. Např. již v úvodu na straně 6 nám autorka oznamuje, že „Dickinson's poetry cannot be [...] taken as purely autobiographical, as even Dickinson herself states in one of her letters to Higginson...“. Vzhledem k tomu, že Borovičková zde zmíní Thomase Wentwortha Higginsona (takto mentora Dickinsonové) vůbec poprvé, bylo by záhodno tuto komplexní osobnost stručně představit.
Podobnou výhradu lze vznést i k formulaci na str. 10, kde autorka v citaci odkazuje na recepční kritickou metodu (reader-response), aniž by jakkoli blíže specifikovala, v čem konkrétně tento kritický přístup spočívá.
- Na str. 18 se autorka zamýšlí nad tím, jak Dickinsonová vnímala svou úlohu básnířky (role as a poet), když bylo zjevné, že své básně nehodlá publikovat. Tato otázka mi připadá mírně scestná, neboť se snaží vytvořit logickou souvislost mezi dvěma věcmi, které vůbec souviset nemusejí. Umělec může tvořit kvůli velmi niterným důvodům (vnitřní katarze, terapie, umělecký přetlak atd.) a nemusí ani zdaleka přemýšlet o „své úloze“ směrem k imaginárnímu publiku. To, že se Dickinsonová v soukromé korespondenci nad tímto tématem skutečně zamýšlela, je už věc jiná.

Formální výhrady / jazyk a úprava:

- „understanding to the role of a poet“ (str.11)
- Na str. 53 autorka opírá svůj argument o tvrzení akademika, jehož příjmení zní Armand, v bibliografii však jako jeho plné příjmení uvádí St. Armand.

Jak jsem již předeslal v úvodu, jedná se o velmi zajímavou a přínosnou diplomovou práci, která v sobě snoubí rekapitulaci i vlastní interpretaci.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím jako **výbornou (1)**.

V Praze dne 28.5. 2010

Jakub Ženíšek